

# La grandesa del perdó: el testimoni d'Erika Kirk

Redacció

*L'activista Charlie Kirk va ser assassinat per defensar les seves idees, que incloïen valors cristians. Ja era mort quan Erika, la seva esposa, va arribar a l'hospital, on, tot i que el xèrif li va advertir que la bala li havia destrossat el coll, va insistir a veure'n el cos i acomiadar-se'n amb un petó.*

Kirk parlava amb fermesa però això va ser interpretat com a odi i, segons tots els indicis, va ser assassinat per odi. L'assassí Tyler Robinson, que es va lliurar a les autoritats, va escriure a la seva parella: «Ja n'he tingut prou del seu odi. Hi ha odis que no es poden negociar».

Pocs dies després de l'assassinat de Charlie Kirk, va tenir lloc un servei fúnebre commemoratiu a Phoenix, Arizona. La seva esposa, Erika Kirk, davant una multitud de 73.000 persones en el State Farm Stadium i, visiblement emocionada, va pronunciar unes memorables i commovedores paraules.

Mentre lamentava la mort prematura de Charlie a les mans d'un assassí, Erika va honrar la seva fe cristiana que va canviar el món, la seva missió de millorar el món a través del diàleg i la vida beneïda que va compartir amb ella, els seus dos fills i els Estats Units. Sobretot, va emocionar amb aquestes paraules:

*El meu marit, en Charlie, volia salvar joves com el que li va llevar la vida”, va dir entre llàgrimes. “En la creu, el nostre Salvador va dir: ‘Pare, perdona’ls, perquè no saben el que fan’. A aquest jove, a aquest jove, el perdono. El perdono perquè és el que va fer Crist. I és el que en Charlie faria.*

“La resposta a l'odi no és l'odi”, va dir la vídua als qui eren a l'estadi, en l'espai addicional a l'altre costat del carrer i, segons Turning Point USA, als més de 100 milions de persones que van veure el servei en streaming. “La resposta —ho sabem per l'Evangeli— és l'amor. Amor constant. Amor pels nostres enemics. Amor pels qui ens persegueixen”.

L'Erika no va respondre amb odi, sinó amb l'expressió més extraordinària de l'amor cristià que es va manifestar en el servei commemoratiu. En les paraules d'Erika van ressonar molts altres exemples cristians de perdó, que enclouen una grandesa extraordinària.

En l'acte fúnebre, discurs rere discurs, els líders estatunidencs van pujar a l'escenari per retre homenatge a Charlie Kirk. Gairebé tots van aprofitar l'oportunitat per presentar el cristianisme als espectadors. El secretari d'Estat, Marc Ros, va recordar a l'audiència que Kirk era, abans de res, evangèlic i, en segon lloc, una figura política. «Una de les coses que ell voldria que aprenguéssim d'això és el següent», va dir Rubio: «La seva profunda convicció que tots vam ser creats, cadascun de nosaltres, abans del principi dels temps, per les mans del Déu de l'univers». Vam ser separats de Déu pel pecat, va continuar Rubio, però Crist va ser enviat al món per a brindar-nos una via d'escapament. Va morir, però va ressuscitar, i per això hi ha esperança per a tots.

El secretari de Guerra, Pete Hegseth, es va fer ressò d'aquests sentiments. Kirk era un patriota, va dir, que estimava profundament la república estatunidenca, però encara sabia, i ho afirmava sovint, que «només Crist és rei, el nostre Senyor i Salvador... tem a Déu i no tem a ningú». El vicepresident J. D. Vance va dir a la multitud que Kirk li havia donat el coratge per parlar de fe en públic i que el seu testimoniatge continuava inspirant-lo:

*En Charlie va patir un destí terrible, amics meus. Tots ho sabem. Tots ho vam veure. Però penseu-hi: no és el pitjor destí. És millor enfrontar-se a un pistolero que viure amb por de dir la veritat. És millor ser perseguit per la fe que negar el regnat de Crist. És millor morir jove en aquest món que vendre l'ànima per una vida fàcil sense pòsit, sense risc, sense amor ni veritat.*

Només dos oradors van expressar el seu desacord: l'assessor de seguretat nacional dels Estats Units, Stephen Miller, que va arremetre contra els esquerrans que celebraven la mort de Kirk, i el president Donald J. Trump, que es va disculpar amb Erika, però, en el seu discurs, va fer broma dient que, si bé Charlie s'havia esforçat per estimar els seus enemics, Trump no podia. «Odi als meus oponents i no vull el millor per a ells», va fer broma durant el seu discurs característic i divagant, en el qual va elogiar a Kirk com una figura històrica, un «gegant de la seva generació» i un gran patriota.

Però el missatge, per als qui el veien, continuava sent claríssim. La visió de Charlie Kirk per als Estats Units era una nació de famílies que adoraven Déu perquè, com va recalcar la seva esposa, volia que tots, especialment els «nens perduts de l'Oest», experimentessin la felicitat que ell havia rebut en els seus 31 anys a la terra. Amb més de 60.000 sol·licituds arribant a TPUSA per sol·licitar la filiació o per a fundar nous capítols, l'exèrcit de 2.100 capítols que Kirk havia creat ja ha superat amb escreix la seva ambiciosa visió.

En el discurs de trenta minuts, Erika Kirk va parlar del cristianisme de



Charlie Kirk, de la seva passió per revitalitzar la família estatunidenca i va defensar la visió cristiana del matrimoni, instant els joves a assumir el seu rol com a esposos. El seu panegíric, entre intens i trist, va albirar la força que podria arribar a tenir al capdavant del Turning Point USA, on succeeix al seu espòs com a directora executiva. Milions d'estatunidencs creuen que el matrimoni cristià és opressiu i que el cristianisme és odiós.

Però quan un extremista pro-woke va assassinar a un dels cristians públics més prominents dels Estats Units, un home que ha estat difamat diàriament per la premsa internacional des de la seva mort com un vil intolerant, el miserable assassí no es va trobar amb l'odi de la vídua de l'home al qual va matar, sinó amb el perdó. Almenys per un instant, els enemics de Kirk van quedar atònits i en silenci. N'hauria estat molt orgullós.